

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Dorina Dilion în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, declarat în cauza penală în privința lui

Tontici Petru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 17.03.2017 - 18.04.2017;

instanța de apel: 13.07.2017 - 06.12.2017;

instanța de recurs: 08.02.2018 - 14.03.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani 18 aprilie 2017, Petru Tontici a fost recunoscut vinovat de comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani pentru fiecare.

Pentru comiterea a două infracțiuni prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, prin concurs real, potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate inculpatului prin sentință - 3 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și pedeapsa aplicată prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr.1a-1182/16 din 23.09.2016 - 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Nicolae Onilă, în privința cărui hotărârea nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, Petru Tontici în perioada de timp de la 31 ianuarie 2017, ora 20:00 până la 01 februarie 2017 ora 07:30, deplasându-se cu automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, condus de Serghei Frunza, pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău, a ieșit împreună cu Nicolae Onilă și asigurându-se că nu este văzut de nimeni, s-a apropiat de automobilul de model „BMW 525D” de culoare neagră cu n/î XXXXX, care aparține cet. Stanislav Brîjatiuc, în timp ce era parcat în fața blocului de locuit cu nr. 186 de pe strada menționată, și intenționat a sustras două reșouri din față situate lângă semnul modelului automobilului și două reșouri de la farurile anti ceață din față, toate la prețul de 6 300 lei, cauzându-i astfel părții vătămate daună materială considerabilă în sumă de 6 300 lei.

Tot el, în aceleași circumstanțe, în perioada de timp de la 31 ianuarie 2017, ora 20:00 până la 01 februarie 2017, ora 07:30, deplasându-se cu automobilul de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, condus de Serghei Frunza, pe str. Ion Pelivan, mun. Chișinău, a ieșit împreună cu Nicolae Onilă și asigurându-se că nu este văzut de nimeni, s-a apropiat de automobilul de model „BMW 520D” de culoare neagră cu n/î XXXXXX, ce aparține cet. Elcin Aliev, în timp ce era parcat în fața blocului de locuit cu nr. 11 de pe strada menționată și intenționat a sustras două reșouri din față situate lângă semnul modelului automobilului, la prețul de 4 000 lei, după care cu bunurile sustrate urcându-se în mașina de model „Dacia Logan” cu n/î XXXXX, au plecat într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părții vătămate daună materială considerabilă în sumă de 4 000 lei.

Acțiunile lui Petru Tontici, au fost încadrate juridic în baza art. 186 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșite de două sau mai multe persoane prin cauzarea de daune materiale în proporții considerabile.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, a declarat apel avocatul Dorina Dilion în numele inculpatului și ultimul, prin care au solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate prin prisma prevederilor art. 79 din Codul penal.

În motivarea cererilor de apel, au menționat că, cauza penală a fost examinată prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul și-a recunoscut vina, a conștientizat consecințele comportamentului său delictual prin recuperarea pagubelor pricinuite prin infracțiune părților vătămate, mai mult, pe marginea celor săvârșite a încheiat acord de împăcare cu părțile vătămate, nu în ultimul rând, inculpatul s-a căit sincer de cele săvârșite în fața instanței, solicitând acordarea unei ultime șanse de resocializare, a relatat asupra împrejurărilor care l-au condus la

săvârșirea infracțiunii și anume influența negativă al anturajului comunicării în care se afla.

Astfel, apărarea a menționat că, instanța de fond nu a ținut cont de principiile generale de aplicarea a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit art. 75 din Codul penal.

În opinia apărării, instanța eronat a nu a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, fără a ține cont de circumstanțele atenuante ce micșorează esențial gravitatea faptei și consecințele acesteia.

De rând cu cele enunțate, apărarea a indicat că, Petru Tontici se caracterizează pozitiv la locul de trai, acesta a solicitat instanței acordarea unei șanse de resocializare, astfel încât apărarea a menționat că, decizia instanței de fond privind condamnarea lui Petru Tontici cu executarea pedepsei într-un penitenciar, este o nepăsare, interesul fiind numai de a pedepsi și de a înlătura din cadrul societății persoana găsită vinovată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către avocatul Dorina Dilion în numele inculpatului Petru Tontici și ultimul cu menținerea sentinței atacate.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței.

Instanța de apel a susținut că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, în baza dispoziției art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, individualizată prin, furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit de către două persoane, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a menționat că, indiferent de faptul că Petru Tontici a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor imputate, inclusiv prin declarațiile părților vătămate Brîjatiuc Stanislav și Elcin Aliev, declarațiile martorilor Andrian Cobzac, Ion Diaconu, Nadejda Ghindă, Nicolae Donica; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 februarie 2017 și planșa fotografică anexă, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii pe str. Alba Iulia din mun. Chișinău, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 februarie 2017 și planșa fotografică anexă, prin care a fost cercetat automobilul de model „Dacia Logan”, stopat pe str. Alexandrescu, mun. Chișinău, procesul-verbal de ridicare din 01 februarie 2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 03 februarie 2017, procesul-verbal de examinare a obiectului din 06 februarie 2017.

Astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă aplicate inculpatului de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii - că este mai puțin gravă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de persoana inculpatului, care anterior a mai fost judecat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 25.03.2016 fiind condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr.1a-1182/16 din 23.09.2016, pedeapsa numită, în temeiul art. 90 Cod penal, a fost suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect i-a numit pedeapsa lui Tontici Petru cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, ținând cont de faptul că acesta a fost anterior în conflict cu legea, adică atras la răspunderea penală, n-a tras concluziile respective, nu s-a corectat și reeducat, și din nou a comis o faptă ilegală, deci n-a demonstrat că regretă de cele comise.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a considerat necesar a-i numi pedeapsa închisorii inculpatului cu executarea reală, deoarece în cazul dat o pedeapsă mai blândă, non-privativă de libertate nu-și va atinge scopul, or potrivit prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Totodată, instanța de apel a indicat că, argumentele apărării cu referire la aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului, deoarece inculpatul are o vârstă de 20 de ani și în cumul cu circumstanțele atenuante, astfel nu este rațional ca el să execute pedeapsa privativă de libertate, au fost respinse ca fiind neîntemeiate, or, aprecierea circumstanței invocate din perspectiva aplicării în viitor a noii legi, drept o circumstanță excepțională, odată cu intrarea în vigoare a noilor prevederi ale art. 79 Cod penal, prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, începând cu 20.12.2017, nu este justificată, or, condamnarea anterioară a lui Petru Tontici pentru infracțiuni similare, răstoarnă convingerea instanței de a constata existența circumstanțelor excepționale.

În consecință instanța de apel a conchis că, în privința lui Petru Tontici poate fi aplicată doar o pedeapsă privativă de libertate în condițiile dispoziției art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, or, solicitarea apărării cu privire la neaplicarea prevederilor legale referitor la anularea suspendării condiționate a executării pedepsei inculpatului, stabilite prin sentință nu sunt întemeiate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Dorina Dilion în numele inculpatului în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 10), 13) Cod de

procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie dispusă suspendarea parțială a executării pedepsei penale aplicate inculpatului.

În motivarea recursului, apărătorul menționează că, instanța de apel eronat nu a luat în calcul prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal (modificat prin Legea 163 din 20.07.2016) potrivit cărora săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Mai mult, avocatul susține că, inculpatul și-a recunoscut vina, cauza fiind examinată în procedura simplificată, se căiește sincer de cele comise, a reparat prejudiciul cauzat părților vătămate în urma căruia a încheiat acord de împăcare cu părțile vătămate, solicitând să i se acorde o a doua șansă și că este de acord să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în vederea restabilirii echității sociale.

Totodată, recurentul a menționat că la caz ar fi oportun de aplicat prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal coroborate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, și anume, în cazul în care instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă, precum și motivele condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei. Prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

5.1. în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Dorina Dilion în numele inculpatului, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

În speță, Colegiul penal precizează că, avocatul Dorina Dilion în numele inculpatului invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) și 13) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care

s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului.

Însă, Colegiul penal constată că, nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Subsecvent, Colegiul penal remarcă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpatului, criticând hotărârea contestată doar în partea stabilirii pedepsei, indicând că, incorect instanțele de fond nu au luat în calcul la numirea pedepsei prevederile art. 79 Cod penal.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recurs, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1. din prezenta decizie, denotă că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii.

Astfel, argumentul apărării precum că, instanțele anterioare nu au luat în calcul circumstanțele excepționale și eronat nu au aplicat inculpatului o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, Colegiul penal conchide că, instanța de apel corect a indicat că, inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, și-a recunoscut vina, anterior a fost condamnat la 4 ani închisoare pentru infracțiuni similare și conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, astfel inculpatul prin faptul că a comis din nou o infracțiune similară demonstrează că acesta n-a tras concluziile de rigoare, nu s-a corectat și reeducat.

În acest context, Colegiul penal susține poziția instanței de apel care a concluzionat că, nu este întemeiată solicitarea apărării de a aplica prevederile art. 79 Cod penal, deoarece inculpatul are o vârstă de 20 de ani în cumul cu circumstanțele atenuante, astfel nu este rațional ca el să execute pedeapsa privativă de libertate, or, *aprecierea circumstanței invocate din perspectiva aplicării în viitor a noii legi, drept o circumstanță excepțională, odată cu intrarea în vigoare a noilor prevederi ale art. 79 Cod penal, prin Legea nr. 163 din 20.07.2017, începând cu 20.12.2017, nu este justificată, deoarece condamnarea anterioară a lui Petru Tontici pentru infracțiuni similare, răstoarnă convingerea instanței de a constata existența circumstanțelor excepționale.*

Cu referire la aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) coroborate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, Colegiul penal conchide că, la stabilirea pedepsei cu închisoarea instanța de apel, după cum rezultă din partea descriptivă a deciziei, și-a motivat soluția adoptată indicând din care motive a ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Petru Tontici pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale.

Totodată, legiuitorul acordă dreptul instanței, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, de a decide de la caz la caz, posibilitatea aplicării pedepsei vinovatului cu suspendarea condiționată parțială sau totală a executării ei și nicidecum nu o obligă în acest sens.

În speța dată, rezultă că instanța de apel, reieșind din circumstanțele menționate, a considerat rațional ca inculpatul să execute real pedeapsa stabilită. La fel nu poate fi reținut argumentul recurentului privind aplicarea inechitabilă a unei pedepse prea severe, deoarece la stabilirea pedepsei instanța de apel, a ținut cont și de efectul preventiv al sancțiunii penale.

Prin urmare, argumentele instanței inferioare în privința pedepsei aplicate inculpatului Petru Tontici, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și însușite de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dorina Dilion în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Tontici Petru XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *12 aprilie 2018*.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan